

Què diu Jesús sobre la pregària (6)

Ja hem repetit que per a una pregària cristiana autèntica és essencial conèixer i meditar els ensenyaments de Jesús sobre la pregària, que els deixebles van escoltar, conservar i lliurar a les comunitats cristianes, i que han estat viscuts pels creients fins que es van dipositar a l'Evangelí. Continuem considerant aquests ensenyaments.

Pregar amb confiança

“Quan pregueu, no parleu per parlar, com fan els pagans: es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar. No sigueu, doncs, com ells, que bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu.” (Mt 6, 7-8)

Aquest consell de Jesús està just abans de l'ensenyament sobre el *"Pare nostre"*. També l'afirma en algun altre moment de l'Evangelí (Mt 21, 22:

"Tot allò que demanareu en la pregària amb fe, ho rebreu"

). La pregària cristiana no s'ha de multiplicar en paraules, ni s'ha de posar la confiança en elles; la nostra confiança s'ha de posar en Aquell qui ens parla i ens convida a la pregària: Déu, el Pare. La pregària de fills no es mesura, per tant, per les repeticions o per la llargària, sinó per la fe que l'anima. Déu és bo, i no té cap por qui se sap fill seu, perquè està segur de posar la seva pregària en les mans de qui és el nostre defensor davant del Pare. Encara que la consciència ens acusi,

"Déu és més gran que el nostre cor"

. Sense aquesta consciència no hi ha veritable pregària cristiana, perquè està a la base de la confiança que anima el creient i la comunitat cristiana.

1. Faig silenci en el meu interior...

2. ...sento que estic en la presència del Pare...

3. ...i faig presents (algunes) persones del meu grup o de la meva comunitat de referència ... *Puc romandre una estona en silenci, simplement, com esperant els seus dons. I amb la confiança que Ell anirà concedint-me el que realment necessito. (Recorda que la "verificació" que la teva pregària és escoltada la descobriràs en la teva vida diària, si prens l'hàbit d'observar què passa en la teva persona, en la teva forma d'actuar, en les teves actituds, reaccions, etc.)*

4. Puc també dedicar un moment a *buscar, amb sinceritat, allò que realment necessito, i resumir-ho en alguna paraula o frase breu que puc anar repetint, per exemple, al ritme de la respiració. Sempre amb la confiança que Déu està omplint el meu ésser d'allò que necessito.*